1960

——

ନଭେମ୍ବର 29.

କେ. ଆର୍. ସି. ଏସ୍. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣା ଚେଟ୍ଟୀ ଏବଂ ସନ୍ସ ଆଣ୍ଡ କୋ.

ବନାମ

ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ

(ଜେ. ଏଲ. କପୁର, ଏମ. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା ଏବଂ ଜେ. ସି. ଶାହା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି)

ବିକ୍ରୟ କର—ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛାଡ଼ର ଦାବି- ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ପାଳନ ଉପରେ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ କି- ମାଡ୍ରାସ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମ, 1939 (ମ୍ୟାଡ. 1939 ର IX), ଧାରା 5

ଆବେଦନକାରୀମାନେ, ଯେଉଁମାନେ କପା ସୂତାର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମାଡ୍ରାସ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମ, 1939 (1939 ର IX) ଅଧୀନରେ ଏକ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିଲେ । ସେହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଏବଂ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଉଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସମେତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସାପେକ୍ଷରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅଧୀନରେ ବିକ୍ରୟ କର ପ୍ରଦାନରୁ ଏପରି ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ଦେଇଛି । ଧାରା 13 ଜଣେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ଏବଂ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟର ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ସଠିକ୍ ହିସାବ ରଖିବା ଏବଂ ବଜାୟ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ କର ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅଧୀନରେ ଛାଡ଼ ଚାହୁଁଥିବା ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଫର୍ମ-1 ରେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରକୁ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳୀ ଏବଂ ତଦଧୀନ ନିୟମାବଳୀ ସାପେକ୍ଷରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା । ଆକସ୍ମିକ ଯାଞ୍ଚରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଦୁଇଗୋଟି ପୃଥକ ଖାତା ସେଟ୍‌କୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, ଯାହାର ଆଧାରରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି କଳା-ବଜାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦର୍ଶାଇଥିଲା । ଆବେଦନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ ଯେଉଁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ଦେବାକୁ ମନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କର ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଛାଡ଼ ଦାବି କରିପାରିବେ କି?

କୁହାଗଲା, ଯେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ନକାରାତ୍ମକ ଭାବେ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ମାଡ୍ରାସ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମ, 1939 ର ଧାରା 5, ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଅଧୀନରେ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରୁ ଏକ ଛାଡ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିୟମ କିମ୍ବା ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରରେ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା, ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବନ୍ଧକଗୁଡିକର ପାଳନ ଉପରେ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ, ଏବଂ ଧାରା ଦ୍ୱାରା, ବ୍ୟବହୃତ 'ସାପେକ୍ଷରେ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ "ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଉପରେ" ।

ଏହା କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାର କୌଣସି ଭଙ୍ଗ ସତ୍ତ୍ୱେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଧାରଣ କରିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ରଦ୍ଦ କରିବା କିମ୍ବା ଅପରାଧିକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ଏକମାତ୍ର ଦଣ୍ଡ ଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 490 ଏବଂ 491/1958 ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2038 ଏବଂ 2039/1950 ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 18 ଫେବୃଆରୀ, 1955 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀରୁ ଆବେଦନ ।

କେ. ଆର୍. ସି. ଏସ୍. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣା ଚେଟ୍ଟୀ ଏବଂ ସନ୍ସ ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏନ୍. ଆର୍. ରାଘବଚାରୀୟାର, ଏମ୍. ଆର୍. କୃଷ୍ଣସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଟି. ଭି. ଆର୍. ଟାଟାଚାରୀ ।

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ *ଆର୍. ଗଣପତି ଆୟାର ଏବଂ ଡି. ଗୁପ୍ତା ।*

1960 । ନଭେମ୍ବର 29 । ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ,

କପୁର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

କପୁର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି- ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା, ବିକ୍ରୟ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଦୁଇଟି ମକଦ୍ଦମା ଅଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଭୟ ମୋକଦ୍ଦମାର ଡିକ୍ରି ସାଲେମର ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନ ଉପରେ ସାଲେମର ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ବିରୋଧରେ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୁଇଟି ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା 18 ଫେବୃଆରୀ, 1955 ର ଏକ ସାଧାରଣ ରାୟ ଦ୍ୱାରା, ଏହି ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଆଣିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସୂତା କାରବାର କରୁଥିବା ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ମାଡ୍ରାସ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମ, (1939 ର ଅଧିନିୟମ IX) ର, ଯାହା ପରେ ଏଠାରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ସୂଚିତ, ଧାରା 5 ଅଧୀନରେ ଏକ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହି ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ କପା ସୂତା ଏବଂ ହସ୍ତତନ୍ତ କପଡ଼ା ବିକ୍ରୟ ଉପରେ "ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଏବଂ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଉଣା ଭଳି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସହିତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସାପେକ୍ଷରେ" ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅଧୀନରେ ବିକ୍ରୟ କର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ଏହି ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ମାର୍ଚ୍ଚ 31, 1941 ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ନବୀକରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେପ୍ଟେମ୍ବର 20, 1944 ରେ, ବାଣିଜ୍ୟିକ କର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପରିସରରେ ଏକ ଆକସ୍ମିକ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ଦୁଇଗୋଟି ପୃଥକ ଖାତା ସେଟ୍ ରଖୁଛନ୍ତି ଯାହା ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଭାଗକୁ ସେମାନଙ୍କର ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । କାରଣ ଅନ୍ୟ ବିବରଣୀ ବହିଗୁଡ଼ିକରେ କମ୍ପାନୀର କଳାବଜାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣ ଚେଟ୍ଟୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କପା ସୂତା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଭଙ୍ଗ ସହିତ ଜଡିତ ଏକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଛଅ ମାସ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ଉପ ବାଣିଜ୍ୟିକ କର ଅଧିକାରୀ 1943-44 ଏବଂ 1944-45 ବର୍ଷ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ, ପୂର୍ବତନ ପାଇଁ 37, 039 ଟଙ୍କା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପାଇଁ 3, 140 କର ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅସଫଳରୂପେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୁନରୀକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । ଅଗଷ୍ଟ 24, 1945 ରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରଥମ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଘୋଷଣା ଏବଂ

1960

କେ. ଆର୍. ସି. ଏସ୍. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣା ଚେଟ୍ଟୀ ଏବଂ ସନ୍ସ ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ

କପୁର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଆଣିଥିଲେ ଯେ ଏହି ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା । ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2, 1946 ରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସମାନ ମକଦ୍ଦମା ଅଣାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକରୁ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଉଦ୍ଭବ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ରେ "ସାପେକ୍ଷରେ" ଶବ୍ଦାବଳୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରିଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳୀ ଏବଂ ତଦଧୀନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମାବଳୀର ସଠିକ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ, ଧାରା 5 ଅଧୀନରେ ଛାଡ଼ର ଉପଲବ୍ଧତା ପାଇଁ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଉଭୟ ବର୍ଷ ପାଇଁ କର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସୁବିଧାଜନକ ହେବ ଯାହା ଏହି ଆବେଦନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ।

ଧାରା 2 (b) "ବ୍ୟବସାୟୀ" ଅର୍ଥ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ସାମଗ୍ରୀ କ୍ରୟ କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ ବ୍ୟବସାୟ କରନ୍ତି;

ଧାରା 2 (f) " "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ଅର୍ଥ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ;

ଧାରା 3(1) "ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସାପେକ୍ଷରେ ରହି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବସାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ନିମ୍ନସ୍ଥ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣ ଅନୁଯାୟୀ କର ପ୍ରଦାନ କରିବେ:-

(a)..

(b) ଯଦି ତାଙ୍କର କାରବାର କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ।	ଏହିପରି କାରବାରର 1 ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧା"।

ଧାରା 5 ସୁନାରୂପା ଧାତୁ, ସିକ୍କା, ତୁଳା, କପା ସୂତା ଏବଂ ହସ୍ତତନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ବୁଣାଯାଇଥିବା କୌଣସି ବି କପଡ଼ାର ବିକ୍ରି ଏବଂ କେବଳ ଏହିପରି କପଡ଼ାରେ କାରବାର କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା କୌଣସି କପଡ଼ାର ବିକ୍ରୟ "ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଏବଂ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଉଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସମେତ, ଏତାଦୃଶ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସାପେକ୍ଷରେ, ଧାରା 3 ଅଧୀନରେ କରରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ ।"

ଧାରା 13 "ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବସାୟୀ ଏବଂ ଧାରା 8 ଅଧୀନରେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ସଠିକ୍ ହିସାବ ରଖିବେ ଏବଂ ବଜାୟ ରଖିବେ; ଏବଂ ଯଦି ସାଧାରଣ ପଦ୍ଧତିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ହିସାବଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ବୋଧଗମ୍ୟ

1960

କେ. ଆର୍. ସି. ଏସ୍. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣା ଚେଟ୍ଟୀ ଏବଂ ସନ୍ସ୍ ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ

କପୁର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଫର୍ମରେ ତାହା ଦର୍ଶାନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫର୍ମରେ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ସଠିକ୍ ବିବରଣୀ ବଜାୟ ରଖିବେ:".

ଏହି ଆବେଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଛୁ:

ନିୟମ 5 "(1) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ -

(a) ....

(b) କପାସ ଏବଂ/କିମ୍ବା କପା ସୂତା ସହିତ କାରବାର କରନ୍ତି,

(c) ....

(d) ....

(e) ...., ଯଦି ସେ ଧାରା 5 ଏବଂ 8 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଛାଡ଼ କିମ୍ବା ଧାରା 6 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର ରିହାତିର ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଫର୍ମ-1 ରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରନ୍ତୁ..........................।"

ଏବଂ ଫର୍ମ III ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

" ଫର୍ମ III

ଅନୁମତିପତ୍ର ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ { କପା ସୂତା / ସୂତା / ହସ୍ତତନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ବୁଣାଯାଇଥିବା କପଡ଼ା ପ୍ରଭୃତିରେ }

ନିୟମ 6(5) ଦେଖନ୍ତୁ ।

ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ତାରିଖ

ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଉଣା ମୂଲ୍ୟ ଟଙ୍କା

(ଶବ୍ଦରେ)

ଏତଦ୍ଦ୍ୱାରା ମାଡ୍ରାସ ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମ, 1939 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳୀ ଏବଂ ତଦଧୀନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମାବଳୀ ତଥା ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସାପେକ୍ଷରେ, (ବ୍ୟବସାୟ ସ୍ଥାନ) ରେ ଶେଷ ବର୍ଷ ପାଇଁ ହସ୍ତତନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ବୁଣାଯାଇଥିବା କପାସ / କପା ସୂତା ବ୍ୟବସାୟୀ ଭାବରେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ:".

ନିୟମ. 8 "ଏହି ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ନବୀକରଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର, ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳୀ କିମ୍ବା ତଦଧୀନ ପ୍ରଣୀତ ନିୟମାବଳୀ କିମ୍ବା ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରର ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ଉଲ୍ଲଂଘନ ହେଲେ, ଉପ ବାଣିଜ୍ୟିକ କର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବ ।"

1960

କେ. ଆର୍. ସି. ଏସ୍. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣା ଚେଟ୍ଟୀ ଏବଂ ସନ୍ସ ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ମାନ୍ଦ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ

କପୁର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଯେ' ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନେ ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ଉଲ୍ଲଂଘନ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳୀ ଅଧୀନରେ ବିକ୍ରୟ କରର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଆଇନାନୁଯାୟୀ ବାଧିତ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଜୋରିମାନା ସେମାନଙ୍କର ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ବାତିଲ କରିବା ଅଟେ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା ଦେବା ପାଇଁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାଧିତ ଯାହା ଫୌଜଦାରୀ ଆଇନ ଅଧୀନରେ ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଭୋଗ କରିସାରିଛନ୍ତି । ଯୁକ୍ତିଟି ଏ'ପରି ହୋଇଛି ଯେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରର ନିୟମ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ଉଲ୍ଲଘନ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଏକ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଖରେ ଥିବା ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଛାଡ଼ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ଆମ୍ଭର ମତାମତରେ, ଏହି ଯୁକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଧାରା 3 କରଧାର୍ଯ୍ୟ ଧାରା ଅଟେ ଏବଂ ଧାରା 5 କର ଛାଡ଼ ପ୍ରଦାନ କରେ କିନ୍ତୁ ସେହି ଧାରା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଧାରଣକୁ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳୀ ଏବଂ ତଦଧୀନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମାବଳୀ ଅଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସାପେକ୍ଷରେ କରିଥାଏ କାରଣ ସେହି ବିଭାଗର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ "ଏତାଦୃଶ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସାପେକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥାଇପାରେ ।"

ଧାରା 13 ଅଧୀନରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଅଧିନିୟମର ଅଧୀନରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସର୍ତ୍ତଟି ଏହିକି ଯେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଏବଂ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ଏବଂ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ଦର୍ଶାଇ, ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ସଠିକ୍ ହିସାବଗୁଡ଼ିକ ରଖିବା । ଏହାପରେ ରହିଛି ସାଧାରଣ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଯେଉଁଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଧାରା 5 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଛାଡ଼ର ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଚାହିଁଲେ, ତାଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପାଇଁ ଫର୍ମ-1 ରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରର ଫର୍ମ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳୀ ଏବଂ ତଦଧୀନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ଅଧୀନରେ ଥିଲା ଯାହା ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିବା ତଥା ଧାରା 13 ଅଧୀନରେ ପ୍ରକୃତ ହିସାବ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଳନ କରାଯାଉଥିବା କେତେକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ସାପେକ୍ଷରେ ଥିଲା ଏବଂ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀ ସାପେକ୍ଷରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ "ସାପେକ୍ଷରେ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ "ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଉପରେ" ନୁହେଁ ବରଂ ଅଧିନିୟମର "ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳୀ ପ୍ରତି ଉତ୍ତରଦାୟୀ" । ତେଣୁ ଧାରା 5 ର ଅର୍ଥ କେବଳ ଅପରିମାର୍ଜିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥହୀନ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଧାରାର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏହିକି ଯେ ନିୟମାବଳୀରେ ହେଉ ଅବା ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରରେ ହେଉ, ଲାଗୁ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ ଏବଂ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ତଥା ଅଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଉପରେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଛାଡ଼ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ; ଅର୍ଥାତ୍, ଜଣେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରଧାରୀ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରୁ ଛାଡ଼ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ରର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ନୁହେଁ ଯେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିବା ସର୍ତ୍ତ ପୂରଣ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ । "ସାପେକ୍ଷରେ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ଆଇନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ସନ୍ଦର୍ଭିତ ଏବଂ ଆମ୍ଭ ମତରେ, ସଠିକ୍ ଅର୍ଥ, "ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଉପରେ" ଅଟେ ।

1960

କେ. ଆର୍. ସି. ଏସ୍. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣା ଚେଟ୍ଟୀ ଏବଂ ସନ୍ସ୍ ଆଣ୍ଡ କୋ. ବନାମ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ

କପୁର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାବଳୀ ତଥା ନିୟମାବଳୀ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ସରକାରୀ ଅନୁମତିପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଛାଡ଼ ପାଇବାକୁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହା ଯଥାଯଥ ଭାବରେ ଧରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରୁ ମୁକ୍ତ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ